

Sentencja

Artykuł 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1231/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. rozszerzającego rozporządzenie (WE) nr 883/2004 i rozporządzenie (WE) nr 987/2009 na obywateli państw trzecich, którzy nie są jeszcze objęci tymi rozporządzeniami jedynie ze względu na swoje obywatelstwo należy interpretować w ten sposób, że obywatele państw trzecich przebywający tymczasowo w państwie członkowskim w oparciu o dokument pobytowy i dysponujący formularzem zgłoszenia miejsca zamieszkania potwierdzonym przez organ właściwy ds. cudzoziemców w tym państwie członkowskim mogą powoływać się na przepisy koordynujące przewidziane przez rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego, zmienione rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 465/2012 z dnia 22 maja 2012 r. i rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009 z dnia 16 września 2009 r. dotyczące wykonywania rozporządzenia (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego dla celów ustalenia prawa właściwego w zakresie zabezpieczenia społecznego, któremu podlegają, jeżeli zamieszkują i pracują legalnie na terytorium państw członkowskich.

(¹) Dz.U. C 28 z 25.1.2021.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Düsseldorf (Niemcy) w dniu 11 listopada 2020 r. – NT, RV, BS, ER / British Airways plc

(Sprawa C-592/20)

(2021/C 228/15)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: NT, RV, BS, ER

Strona pozwana: British Airways plc

Trybunał (dziewiąta izba) postanowieniem z dnia 22 kwietnia 2021 r. orzekł, że art. 2 lit. b) i art. 7 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 295/91 (¹) należy interpretować w ten sposób, że w ramach lotu łączonego składającego się z dwóch etapów, na który dokonano jednej rezerwacji, pasażer, który przyleciał do miejsca docelowego z opóźnieniem wynoszącym trzy godziny lub więcej, wynikającym z odwołania drugiego etapu lotu, który miał być przeprowadzony przez innego przewoźnika lotniczego niż przewoźnik, z którym pasażer zawarł umowę przewozu, może wytoczyć powództwo o odszkodowanie na podstawie art. 7 ust. 1 tego rozporządzenia przeciw temu przewoźnikowi lotniczemu i zażądać od niego zapłaty odszkodowania przewidzianego w tym przepisie, które ustalone jest na podstawie całkowitej długości lotu łączonego mierzonej od miejsca wylotu pierwszego etapu lotu do miejsca przylotu drugiego etapu lotu.

(¹) Dz.U. 2004, L 46, s. 1.

Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba) wydanego w dniu 15 października 2020 r. w sprawie T-48/19, smart things solutions/ EUIPO – Samsung Electronics (smart:)things, wniesione w dniu 16 grudnia 2020 r. przez smart things solutions GmbH

(Sprawa C-681/20 P)

(2021/C 228/16)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: smart things solutions GmbH (przedstawiciel: R. Dissmann, Rechtsanwalt)